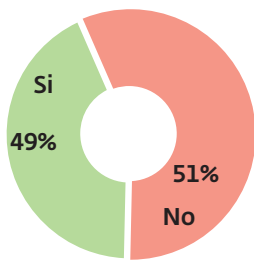

Entrevistem
l'alcalde de
Vilafranca,
Pere Regull
//P8

Ismael Benito
s'enfronta a més
de 8 anys de
presó pel 29-M
//P10

www.el3devuit.cat
L'ENQUESTA DEL WEB

Et sembla encertada la decisió dels administradors de convidar les quatre colles habituals a la Diada de Sant Fèlix?

Han votat 77 persones
fins al tancament de l'edició

ALT Penedès | Llei de dependència

La llei de dependència va entrar en vigor el 2007 amb unes expectatives molt altes però ara, vuit anys després, les demandes van retrocedint | 3D8

Forta caiguda en les sol·licituds per la llei de dependència

// SIS VEGADES MENYS El CCAP va rebre el 2008 un total de 1.151 demandes de valoració i l'any passat, només 188 **// PACIÈNCIA** Entre que es comença a fer la valoració i es cobra la prestació poden passar dos anys

Judit Benages
Vilafranca

La llei de dependència va arrencar el 2007 amb dificultats, es va anar entrebancant durant els anys posteriors i ara des de ja fa un temps que està començant a retrocedir. L'explosió de demandes al Consell Comarcal de l'Alt Penedès va ser l'any 2008, amb 1.151, i el 2013 i 2014 se n'han rebut una sisena part, unes 200 cada any. De fet, l'any passat no van arribar ni a aquesta xifra, ja que es van quedar amb 188 sol·licituds. La cap de serveis socials del CCAP Montse Domènech explica que en aquests anys s'han fet un total de 4.602 valoracions de les quals 1.684 s'han endut el grau III de gran dependència, 1.220 el grau III de dependència severa i 775 el grau I de dependència moderada. Segons la tècnica s'ha de tenir en compte que la valoració de dependència ha canviat per què l'instrument que s'utilitza per a la valoració s'ha vist modificat i la situació de la persona també pot variar. I és que, per exemple, l'any 2012 el govern espanyol va aprovar una reforma de la llei de la dependència que pretenia aprimar el sistema.

Pel que fa a les prestacions, preveia una rebaixa del 15% de la quantitat que reben els cuidadors familiars, a més de suprimir-los la cotització a la Seguretat Social. Dues mesures que, segons ja va explicar la Generalitat en aquell moment, podien provocar que hi hagués menys interès en aquest ajut, tot i que no afectaria directament la xifra de beneficiaris. Tot i aquesta baixada de sol·licituds des de serveis socials s'explica que el fet que hi hagi moltes persones amb grau protegit indica que la feina dels professionals és bona i efectiva perquè vol dir que en la primera visita ja aconsellen correctament a la persona interessada en quant a si l'iniciar aquest tràmit serà el recurs adequat per donar resposta a les seves necessitats. “Es fa una mica de criba i, tot i que tothom ho pot presentar, està clar que els professionals orienten a la persona de cara a que la majoria de sol·licituds es valorin positivament o, si més no, en molts casos no es presentin per què en el moment de l'orientació es treballen les expectatives que es puguin generar i dipositar en la realització d'aquest tràmit i que la via no és la més adequada segons la seva situació”.

Un dels motius clars pels quals la demanda d'ajuda de dependència ha baixat tantíssim és que al principi, l'any 2007 i 2008, es van generar moltes expectatives cap a la nova normativa, va ser un gran “boom” de sol·licituds i de mica en mica s'ha anat tot posant al seu lloc. La tendència ara sempre serà a la baixa perquè els grans dependents ja estan valorats, ja reben l'ajuda i difícilment cada any se'n poden generar molts més de nous. El primer any es van rebre 607 sol·licituds però el

2008 aquesta xifra ja pràcticament es va multiplicar per dos. També s'ha de dir que entre que una persona demana la valoració, se li atorga i comença a cobrar la prestació pot passar tranquil·lament un any, ja que el camí no és tan fàcil com es podria pensar. Primerament un equip extern al Consell Comarcal es posa en contacte amb la persona per fer-ne la valoració a través del Servei de Valoració de la Dependència (SEVAD). Ara mateix es tarda entre

tres i quatre mesos per fer una valoració. Un cop feta aquesta valoració, la Generalitat recull les dades, les passa al CCAP i aleshores el Consell Comarcal ha de fer un Pla de Treball personalitzat per la persona. Aquest pla ha de tornar a anar a la Generalitat per tal que l'administració catalana l'aprovi. A partir d'aquí es continua treballant amb la persona depenent, però això no vol dir que aquesta comenci a cobrar sinó que encara passaran uns mesos més fins que rebi la prestació. Des del Consell Comarcal no s'atreixeixen a donar una xifra de mitjana però reconeixen que passa “bastant de temps”. Ara bé, volen deixar clar que no és l'ens comarcal el que paga sinó que els diners provenen de la Generalitat, per molt que siguin ells els que han de contenir les demandes dels usuaris que fa mesos que esperen cobrar. El que fan quan és necessari des del CCAP és “parar el cop” des de serveis socials i atendre la persona per altres vies fins que rep la prestació per dependència. Montse Domènech reconeix que els professionals avisen la gent que sol·licita l'ajuda que passarà força temps abans que cobrin i això ajuda a no crear falses expectatives. “S'ha

de ser molt curós i per això fa temps vam decidir tenir una persona fixa experta en la matèria que ens pogués resoldre tots els dubtes i així poder atendre millor tots els ciutadans”, clou la tècnica. Per la seva part Maria Rosell, presidenta de l'àrea d'atenció a les persones del CCAP, dóna gràcies a la feina portada a terme pels professionals i al suport que es rep de la Diputació en matèria de política social per tal de donar suport i recolzament a les famílies amb membres amb dependència. Rosell agraeix també els grans esforços que els municipis realitzen pel que fa a l'atenció a les persones i remarca que el govern espanyol recapta de Catalunya el 24% dels impostos de tot l'Estat espanyol i en canvi pateix un dèficit fiscal superior al 10%. “Degut a aquest dèficit la Generalitat de Catalunya no té recursos suficients per donar resposta a totes les necessitats”, afirma. Finalment Rosell reclama “que el govern espanyol ens faci arribar els recursos necessaris per atendre amb dignitat a les nostres persones amb els recursos que realment necessiten. Catalunya és solidària amb l'estat espanyol. Aquesta solidaritat Catalunya també la reclama”

Tipus de graus de dependència

Grau I. Dependència moderada: Quan necessita ajuda per realitzar diverses activitats bàsiques de la vida diària, almenys una vegada al dia, o té necessitats d'ajuda intermitent o limitada per a la seva autonomia personal.

Grau II. Dependència severa: Quan necessita ajuda per a diverses activitats bàsiques de la vida diària dues o tres vegades al dia, però no requereix la presència permanent d'una persona cuidadora o té necessitats d'ajuda extensa per a la seva autonomia personal.

Grau III. Gran dependència: Quan cal ajuda per realitzar diverses activitats bàsiques de la vida diària unes quantes vegades al dia i, per la seva pèrdua total d'autonomia mental o física, necessita la presència indispensable i contínua d'una altra persona.